

убиха близу до рѣката край градътъ. Той бѣше въ Копривштица отъ малко врѣме, и бѣше оставилъ жена си въ Загора, дѣто и сега живѣе. При себе си нѣмаше ни едно дѣте. Споредъ това, навно е, че увѣренниа та, които ми дадоха много прѣправени, че жена му и дѣшгерѣ му били заклани въ Копривштица, са чиста измислица.

До 40 турски цигане живѣяха въ тоа градъ. Като се распрѣсна слухъ, че Клисурѣ е изгорена отъ циганети и, че и Копривштичански ти са зели участие въ това, всицкити цигане се затвориха отъ въстаницити и, като расгрѣсиха къшгити имъ, намѣриха орѣжие, газъ и барути. Подиръ като ги държаха запрѣни три дни, въстаницити ги избѣли вѣнъ отъ градътъ и ги посѣкли. Освѣнъ тѣхъ, много турци се запрѣха, нъ 5 или 6 отъ тѣхъ се пуснаха на утрѣто и се проводиха неповрѣдени и здрави вѣнъ отъ градътъ, отдѣто тии дождаха много пѣти подиръ прѣставането на размирицата. Копривштичанети ги принудили да имъ върнатъ цѣната на орѣжиата и на воловети, които имъ са зели.

(Бѣлѣжка. Видѣхъ оригиналтъ на приетити пари по тоа случай; той е подписанъ отъ трима свидѣтели, отъ които единий е градскій бинбашина, Османъ ѿефенди). Ресуматъ меймуру, жена му и седмъ тѣхъ му дѣца, така бѣха заробени отъ въстаницити, нъ послѣ ги пуснаха, кога се прѣдаде градътъ. (Бѣлѣжка. Гледай официалната депеша отъ Сръдецъ, обнародована въ Дунавъ отъ 9 май, официаленъ вѣстникъ на Дунавската областъ).

Копривштичанети припознаватъ, че са убили, въ кѣсото тракане на въстание то, 40 души цигане и 9 турци. А турцити казоватъ, че убили 72 цигане, 5 турци и едно момиче.

Въ продължение на въстание то, Копривштене ти се много умножиха, благодарение на жителити отъ 9 села: Новосело, Стрѣлча, Риваджикъ, Кръстово, Узунъ-Геренъ, Елешница, Цѣрацово, Синжирли и Клисурѣ, които оставиха къшгити си, отъ една страна по подканенето на главатарети на въстаницити, и отъ друга отъ страхъ отъ тѣхнити съсѣди турци.

Въ това врѣме пѣ-богатити и по-забѣлѣжителнити жители се оплашиха за честити сношения и, като се научиха, че баши-бозуцити палетъ и обиратъ селата и избиватъ жителити, затвориха младежити, които бѣха дали бѣлѣгъ тъ за въстание и които бѣха всицкити отъ градътъ, освѣнъ двама. Единий отъ послѣднити сполучи между това да побѣгне и можа безъ спѣнка да стигне до Панагюриште и каза на въстаницити въ това село за затваренето въ Копривштица. Панагюрици проводиха нѣколко души въ Копривштица, дѣто счупватъ вратата на тъмницити и избавоватъ всицкити. Като се страховаха за безопасността на градътъ, първѣнци ти поискаха, на 29 априль, съ писмо отъ Пловдивъ да пратетъ редовна войска и на 30 повториха пакъ просбата си.

На 30 апр. утринъта пристигна редовната войска подъ началство на полковникъ тъ Хасанъ бей заедно съ баши-бузуцити. Копривштичане проводиха за посрѣдниетъ попъ Дойча, когото хванаха и на часѣтъ го заклаха баши-бозуцити; други двама пратеници отидоха да принесатъ подчинението на градътъ, единий отъ тѣхъ бѣше попъ Стоянъ. И двамата ги заклаха. Хасанъ бей тогава заповѣда на първѣнци ти да идатъ при него заедно съ другити първѣнци отъ другити села, които бѣха прибѣгнали въ Копривштица. Той имъ казоваше, че е дошълъ отъ Цариградъ и че иска да заварди градътъ, ако се прѣдадатъ; ако се поманатъ до единъ четвъртъ часъ да се непоказатъ, изведнажъ ште даде за-